PSALMUL 143

1. [1]DOAMNE,-ascultă-mi glasul rugăciunii azi,
pleacă-Ți Tu urechea către-al meu necaz!
/: [2]Cu-al Tău rob, o Doamne, nu Te judeca,
că nu-i om viu fără vină-n fața Ta! :/

2. [3]Cel vrăjmaș îmi caŭtă sufletul meu frânt
și-n picioare-mi calcă viața la pământ
/: și mă ține-n locul greu și-ntunecat,
cum zac cei ce-s morți de timp îndelungat. :/

3. [4]E-ntristat în mine duhul și mâhnit,
inima în mine s-a neliniștit,
/: [5]că-mi aduc aminte zilele demult
și la ce-ai lucrat Tu cuget și ascult. :/

4. [6]Îmi întind spre Tine mâinile mereu,
după Tine-oftează tot lăuntrul meu,
/: suspinând Te-aștept cu sufletu-nsetat,
ca pământul care ars e și uscat. :/
[*Oprire*]

5. [7]Grabnic mă ascultă, DOAMNE, și-mi răspunzi,
mi se pierde duhul, o, să nu Te-ascunzi,
/: c-aș ajunge-atuncea cum ajung acei
ce pogoară-n groapă și-ai uitat de ei. :/

6. [8]Dis-de-dimineață fă-mă-a auzi bunătatea Ta în fiecare zi!
/: Calea Ta mi-arată, pururi s-o păzesc,
că-mi ‘nalț sufletul spre Locul Tău ceresc. :/

7. [9]De ai mei vrăjmași mă scapă ne-ncetat,
căci la Tine adăpostul mi-am căutat!
/: [10]Mă învață-a face voia Ta mereu,
căci Tu ești de-a pururi Dumnezeul meu! :/

8. Duhul Tău mă-ndrepte pe-al Tău drum curat,
[11]din necaz mă scapă, fă-mă-nviorat!
/: [12]Pentru bunătatea-Ți, pierde-ai mei vrăjmași,
căci sunt robul Tău și Tu să nu mă lași! :/